

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№43 (1234) СУБОТА, 20 жовтня 2012 рокуПолітична реклама**ЮРІЙ ШУХЕВИЧ:**

**“ПАТРІОТ НІКОЛИ НЕ ЧЕКАЄ ВІДДЯКИ ЗА СВОЇ ДОБРІ СПРАВИ,
А РОБИТЬ ЇХ ЗА ПОКЛИКОМ СУМЛІННЯ, БЕЗ РЕКЛАМИ ТА ГАЛАСУ”**

Напередодні виборів до Верховної Ради України журналісти досить часто організовують інтерв’ю зі знаними в Україні людьми, пишуть про їхнє життя. Серед добре відомих особистостей, до думки яких прислухаються в Україні, є син легендарного головного командира УПА Романа Шухевича Юрій. Сьогодні він мешкає у Львові і бере активну участь у політичних процесах. А у свій час, ще в дитинстві, багато натерпівся від тодішнього комуністичного режиму лише за те, що є сином легендарного батька.

Зразу ж після війни його, тринадцятирічного, забрали від матері й помістили в дитячий будинок для дітей “ворогів народу” на Донбасі. А вже у 15 років над ним розпочався судовий процес і, з настанням 16-річчя, Юрій був засуджений на 15 років ув’язнення. Загалом в радянських тюрмах він пробув більше 40 років. Там втратив зір і лише в 1990 році, у 57-річному віці, отримав дозвіл повернутися в Україну. У 2006 році Президент України Віктор Ющенко присвоїв йому звання “Герой України”.

(Закінчення на 11 стор.)

Політична реклама**Петро Писарчук:**

**«МИ НЕ МАЄМО ШАНСІВ ЗБУДУВАТИ
КРАСИВУ ДЕРЖАВУ, ЯКЩО НЕ
ПОЗБУДЕМОСЬ СВОІХ ПОРОКІВ»**

Звернення народного депутата України, голови Львівської обласної організації ПАРТІЇ РЕГІОНІВ Петра Писарчука до виборців Львівщини

Важко достукатись до розчарованих, зневірених сердець. В переважній своїй більшості народ, якому Господь дарував незалежну державу, не хоче або не вміє скористатися отриманою свободою.

Як виявилось, бути вільними інколи важче, ніж рабами. Свобода вимагає великої праці над собою, великої відповідальності перед Україною і, в першу чергу, за свою родину, дітей та онуків.

Ще дуже мало з нас і розуміють, і готові до цього. Вкрай повільно народжується розуміння, що не можна любити державу «за кусень сала», а треба працювати, щоб вона не спала. Не має майбутнього та держава, громадяни якої вимагають тільки «дармових молочних ріпі» і дуже мало переймаються тим, що вони зробили для своєї держави. А робити потрібно ще дуже багато. Відремонтувати пліт чи балкон з під’їздом, кинути красти чи випивасти і багато чого іншого. Ми абсолютно не маємо шансів збудувати красиву державу, якщо не позбудемось своїх пороків.

(Закінчення на 4 стор.)

Вітаємо

Відділ освіти і РК профспілки працівників освіти Турківщини щиро сердечно вітає з ювілеєм багатолітнього сумлінного і незмінного працівника, добропорядну, щиру, чуйну людину, чарівну бойківчанку, секретар-друкарку – Катерину Миколаївну Яворську і бажають шановній ювілярці всього найкращого, що можна побажати добрій і мудрій людині – міцного здоров’я – на довгі роки життя, світлої земної радості і Божого благословення.

Міцного здоров’я ми Вам бажаємо,

Хай радість і щедрість завжди будуть з Вами,

Хай Вам добра додається з роками.

Скільки б хмар не збиралося на виднокраї,

Хай Вас доля щаслива не обминає.

А Мати Пречиста оберігає,

Хай світить зірка золота

На многії і благії літа!

Політична реклама

У ПАРЛАМЕНТІ МАЮТЬ БУТИ ПРОФЕСІОНАЛИ-ЗАКОНОТВОРЦІ, А НЕ КОРИСЛИВІ «СПОНСОРИ» І «МЕЦЕНАТИ»

Одним із найвидатніших вихідців з Турківщини, який за своє трудове життя надзвичайно багато допоміг нашому краю, є уродженець с. Ільник – Ілля Рибичич. Усім відомо, яку величезну допомогу він надав медичній та освітній галузям, а найголовніше, що зробив для рідного краю, – розпочав газифікацію. Саме за його сприяння, в оселях турківчан запалає “голубий” вогник. Тому й не дивно, що прізвище Іллі Рибичича одним з перших занесено в книгу найвидатніших людей Бойківщини.

Днями Ілля Йосипович черговий раз відвідав рідний край. І ми скористалися нагодою, щоб поспілкуватися з ним і, найперше, поцікавитися, як він оцінює цьогорічну виборчу кампанію. Зрештою, чиу кандидатуру підтримує на виборчих перегонах.

– Ілля Йосиповичу, чи часто буваете на Турківщині?

– Так, я дуже люблю свій рідний край. Тут у мене проживає велика і дружна родина, а тому закономірно, якщо випадає можливість, приїжджаю сюди, набираюся сил та енергії від рідної землі.

– Приємно Вас бачити сьогодні на Турківщині, в час виборчої кампанії. Налевно агітуєте за когось з кандидатів, адже Вам, як і переважній більшості наших земляків, не байдуже, кого оберемо до найвищого законодавчого органу України?

– Звичайно, мені не байдуже, хто представлятиме інтереси горян у Верховній Раді, адже від того у значній мірі залежить, як розвиватиметься наш Карпатський край у майбутньому, які матиме перспективи.

– А як взагалі оцінюєте список кандидатів по нашему, 125-му виборчому округу?

– Знаю, що він є досить великий. І не всі кандидати у ньому справжні. Переважна більшість, так звані технічні, які зареєструвалися, аби, по можливості, забрати голоси того чи іншого рейтингового кандидата. І, при нагоді, заробити на цьому гроши. Ми ж, бойки, мудрі й мусимо реально зважити всі “за” і “проти” й обрати найдостойнішого, такого, хто зможе дати поштовх для розвитку Кар-

шого краю і знає, як творити закони, які працюватимуть на його розвиток. Уже зараз працює і має серйозні здобутки

над законодавчим забезпеченням створення вільної економічної зони в Карпатському регіоні. Практично, розробив стратегію розвитку краю. І якщо йому вдастся зреалізувати задумане, від цього виграємо усі ми. Зрештою, наші діти та онуки. У цьому його перевага над іншими кандидатами. Він мислить масштабно, не займаючись підкупом виборців у вигляді різних подачок, які стоять у пригоді лише одноразово. Знаю, що він має багато друзів-однодумців серед опозиціонерів у Києві, які готові допомагати йому.

Важливим є й те, щоб депутат, який зайде крісло у Верховній Раді, ніколи не зраджував українській ідеї, а був патріотом-законотворцем. Люди мусять зрозуміти, що до парламенту слід обирати не завгоспа-спонсора, який комусь щось там дав, а людину, яка може і вміє творити закони, які працюватимуть на благо України, на благо наших дітей та онуків. На мою думку, такою людиною є Ігор Пукшин. Знаю його давно. Він сам себе створив. Займав високі державні посади в Міністерстві юстиції, Адміністрації Президента України. Він знає проблеми на-

що Ви є активним членом Львівського земляцтва у Києві, куди входять багато знаних вихідців з нашого краю. Кого вони підтримують на цьогорічних виборах?

– Переважна більшість тих, з ким я спілкуюся, підтримує Ігоря Пукшина, адже вони знайомі з його програмою, і нам всім не байдуже, кого оберуть горяни до Верховної Ради і яким буде наш край за 10, 20 чи 50 років. Оберемо до парламенту його – виграють всі, а якщо ні, то далі змушені будемо задовольнятися подачками. До речі, мене часто запитують, чому я не балотуюся в депутати? Причина тут проста: хочу бачити у Верховній Раді молодих, перспективних людей, таких як Ігор Пукшин, які працюватимуть над законодавчим забезпеченням майбутнього України.

– Якщо горяни оберуть до Верховної Ради Ігоря Пукшина, Ви, як досвідчений господарник, щоб побажали йому найперше?

– Наполегливо втілювати в життя ті напрацювання, які він має вже сьогодні. Зробити все можливе, щоб створити у нашему краї максимальну кількість робочих місць, особливо для молодих людей – випускників вищих навчальних закладів, ліцеїв та коледжів. Домогтися, щоб влада виділила кошти на будівництво доріг. Тоді наш край стане привабливим для інвесторів та туристів. Тоді реально можна буде говорити про відкриття пункту пропуску в Боберці. Карпатський регіон дістане серйозний поштовх для розвитку.

– І на завершення, Ілля Йосиповичу, Ваші побажання чи настанови землякам напередодні виборів.

– Я прошу зрозуміти мене правильно: хто підтримує мене і вірить мені, той має підтримати на виборах Ігоря Пукшина. Найперше ми максимально маємо взяти участь у голосуванні і, взявши до рук бюллетень, подумати про перспективу, а не про те, хто нам заплатив за голос. І якщо когось вже купили – нічого страшного, головне, проголосувати так, як підказує совість. За європейську перспективу України, за Ігоря Пукшина.

Розмову вів
Василь ВАСИЛЬКІВ.

20 жовтня 2012 року

«БОЙКІВЩИНА»

з стор.

Скандал!

Перемоги Ігоря Пукшина настільки бояться, що навіть непускають у Народний дім

Влада Самбора настільки відверто підіграє одному з кандидатів у народні депутати, що цинічно ігнорує звернення та заявки на проведення зустрічі з виборцями іншого. І це попри те, що закон пише - для всіх рівні умови.

Команда Ігоря Пукшина 4 жовтня 2012 року звернулася із письмовою заявою до Самбірської міської ради щодо надання приміщення Народного дому 21 жовтня 2012 з 15 до 18 години для проведення зустрічі з виборцями. Проте відділ культури міськвиконкому відмовив заявникам, не повідомивши причини ані усно, ані письмово. Просто ні, бо ні. Причину довго не шукали. З'ясувалося, дуже терміново саме того дня зал зайнятий

іншим кандидатом, родом з Добромиля, якого підтримує місцева влада, з десятої ранку до десятої вечора. Що він там буде робити стільки часу? – Важко сказати...

Представники команди Ігоря Пукшина склали відповідний акт, у якому зазначають, що заявку на зал для цього провладного кандидата ДОПИСАЛИ у журналі вхідної документації 18 вересня. Директор Народного дому відмовився показати договір оренди з цим канди-

датом. Ба більше: навіть надати інформацію про те, що такий договір взагалі існує. Письмову відповідь керівник міського культурного відомства теж відмовилася надати. Зрештою, ці люди відмовилися підписувати акт-скаргу на небажання надавати жодного офіційного документа.

Ігор Пукшин, кандидат в народні депутати розповів нам, що така ситуація не тільки у місті Самборі, а й в інших населених пунктах, де вся вертикаль влади відверто виказує свої симпатії лише одному кандидату.

Тобто бачимо, що влада всіляко сприяє кандидату в нардепі Андрію Лопушансь-

кому не тільки проводити зустрічі з виборцями, а й взагалі вести кампанію в окрузі, а Ігореві Пукшину відверто вістромляють палици в колеса: ні тобі майданчик облагородити, ні концерт провести, ні просто з виборцями поспілкуватися.

Команда ж Ігоря Пукшина, звертаючись у Народний дім Самбора із заявою, була готова до негативної відповіді. Просто шкода цих посадовців, які змушені у такий спосіб виконувати чужу волю. А ті, хто цю волю диктують, просто топчуться по гідності тих же людей. У штабі Ігоря Пукшина не роблять з того трагедії. Ну, не дали народний зал для зустрічі з народом – і Бог їм судя. Зустрічі з виборцями все одно відбуваються – у трудових колективах, у мікрорайонах. І люди, повірте, більшу зацікавленість проявляють не до тих, кого місцева влада їм нав'язує, а до тих, кому місцева влада чинить перепони.

Андрій ВЕРХІВСЬКИЙ.

Будьмо розсудливими

БРЕХНЕЮ СВІТ ПРОЙДЕШ, А НАЗАД НЕ ВЕРНЕШСЯ

Цю стару народну мудрість, здається, знаємо ми всі. Але в окремих випадках (коли нам це вигідно) воліємо забувати про неї. Зазвичай тоді, коли хочемо комусь догодити або ж когось прикрасити, очистивши від нашарування неправди і обману.

Впродовж усієї виборчої кампанії Турківська газета "Бойківщина" намагалася діяти у правовому полі, не порушуючи як медійне, так і виборче законодавство. Всім учасникам виборчих перегонів, кандидатам у депутати давали рівні можливості на газетних шпальтах. Щоправда, були критичні публікації, які не завжди подобалися кандидатам чи їхнім піарменеджерам у штабах. Так нещодавно ми видрукували дві інформації під заголовками "Тарас Стецьків: Лопушанський, Дубневич, Козак – без 5 хвилин "тушка" Януковича" та "Сергій Соболєв: Лопушанський – засланий "козачок". Зроблено це з відповідними посиланнями на телеканал "ZIK" та Інтернет-газету "Вголос". Щодо першої публікації, то глядачі мали змогу почути висловлювання Тараса Стецьківа, як кажуть, на власні вуха. Та й зараз можна це зробити, скориставшись архівом телеканалу. Щодо вислову Сергія Соболєва, то в редакції є аудіозапис, переданий авторами публікації.

Природно, що публікації у нашій газеті не сподобалися штабістам кандидата в депутати і вони розмістили у трьох старосамбірських газетах свої спростування. У "Голосі Прикарпаття", під заголовком "Стало відомо, що замовником матеріалів проти Лопушанського є Пукшин". У газеті "Коловорот" – "Стало відомо, що замовником "брудних" матеріалів проти Лопушанського є Пукшин". Автором обох є якийсь там собі Микола Хруш. Ще одна публікація була розміщена у газеті "Народний адвокат" – "Хто платить за брехню?" (Із самого

виборчого фонду Пукшина фінансує побрехеньки про суперників). Тут автором є Тарас Сас. В одному з абзаців зокрема читаємо: "На запит довіреної особи Андрія Лопушанського про те, хто розміщав ці статті і хто оплатив їх вихід, – редакція відповіла: цей "бруд" був опублікований "на замовлення прес-служби кандидата у народні депутати Пукшина Ігора Геляровича і проплачені з його виборчого фонду". Насправді ж в редакції ніхто подібного коментаря не давав і не міг давати, тому що вищезгадані публікації – це є міркування відомих в Україні опозиційних політиків. Отож, про бруд, на нашу думку, тут говорити не доводиться, адже до їхніх міркувань прислухувалися і прислуховуються тисячі й мільйони українців. Більше того, вищеназвані газети, керуючись невідомо якими правилами чи законами, надрукували відповідь, а насправді ксерокопію-фальшивку від газети "Бойківщина", яку аж ніяк не мали права публікувати. Адже на сумнозвісній копії не було ані мокрої печатки, ані напису "З оригіналом вірно". То де ж тут брехня, а де – правда?

Принагідно хочу запитати авторів публікації: якщо надіслати їм листа, де буде написано: "Я, Лопушанський Андрій Ярославович, знимаю свою кандидатуру на користь Гички Михайла Михайловича". І знизу на цій ксерокопії буде відсканований підпис Лопушанського. Комп'ютерщики знають, що це неважко зробити. Або ж копію, так званої понятійної угоди, яка начебто колися була укладена між Андрієм Лопушанським і Адміністрацією Президента, в особі Львовочкина, що в разі обрання депутатом, Андрій Ярославович бере зобов'язання вступити у фракцію Партиї регіонів. Невже вони це б надрукували в газеті? Думаю, що ні. Цього ні в якому разі не зробила б і наша газета, не маючи оригіналу.

То ж яке право мали автори та видавці друкувати приблизно такий же лист газети "Бойківщина"?

На завершення хочу сказати, що представники штабу Андрія Лопушанського на словах просили пробачення за цей опуск – навіть обіцяли зробити це публічно в газеті. На жаль, не вистачило сміливості чи бажання. Нам залишається сподіватися, що читачі зможуть розібратися: де зерно, а де – половина.

Редактор газети "Бойківщина" Василь ВАСИЛЬКІВ.

Політична реклама

Петро Писарчук:

«МИ НЕ МАЄМО ШАНСІВ ЗБУДУВАТИ КРАСИВУ ДЕРЖАВУ, ЯКЩО НЕ ПОЗБУДЕМОСЬ СВОІХ ПОРОКІВ»

Звернення народного депутата України, голови Львівської обласної організації ПАРТІЇ РЕГІОНІВ Петра Писарчука до виборців Львівщини

(Закінчення.
Початок на 1 стор.)

Не можна весь час звинувачувати державу, коли ми самі зневажаємо, обдираємо один одного, уражені заздрістю і безкультур'ям.

Не витримує критики теза, що ми хороши, а влада погана, — бо це наша, а не окупантійна влада. Так якби ті, хто обложив нас хабарами, переслідує, щоб знищити бізнес, не ходили до наших шкіл і церков, не носили вишиванки і часом чи не найголосніше кричали про свою любов до України.

Як казали в нас у селі, ми передаємося чужим під лісом, а свого не бачимо під носом. Можливо, дійсно, перш ніж передатися київськими чи донецькими проблемами, слід потрудитись, щоб наша місцева влада явила Україні приклад жертовного служжіння своєму краю і своїм землякам.

По собі знаю, що на наших рідних теренах не завжди в пошані ті, хто дає роботу, хто сам не байдикує і іншим не дозволяє. Часто-густо ми схиляємося перед тими, хто має чин і великий гроші не за рахунок праці, а за рахунок калиму чи зловживання своїм службовим становищем та владою.

Держава тримається не на них, а на тих, хто оре, сіє, буде і виробляє, хто створює робочі місця і платить податки.

При вході в один із найпредистижніших навчальних закладів Європи написані слова: «Тут дають знання, а не розум». Освічених, бала-

кучих, крикливих в українській політиці — надлишок, а от розумних — явно бракує.

Знання і розум — це різні речі. Тому дуже важливо наочитися давати дорогу талантам у школі, вузі, на виробництві, у владі. Розумні, на відміну від освічених, як правило, тримаються у тіні, не йдуть у владу або роблять це дуже обережно. Ось чому слід пам'ятати, що ті, що красиво говорять, не завжди покликані Богом у владу. Він дав нам право вибору, а навчитися цьому маємо самі.

А тим більше, жодною бідністю не можна пояснити чи оправдати, що під час виборів цим даром вільного вибору дехто з нас пробує тортувати. Бідність духовна і є першопричиною злиденності матеріальної.

Дехто з вас подумає: «Добре йому говорити, сидячи на купі грошей». Вони мене не почувають. Звертаюсь до тих, хто хоч трішечки захоче зрозуміти. Значну частину свого життя я прожив не в кращих умовах, ніж більшість із Вас. Мені дано зрозуміти справжню ціну грошам. Вони дали не тільки достаток моїм рідним, а й мені можливість залишити по собі, сподіваюсь, добрий слід на землі. Гроші стали і причиною страждань, і болю, в першу чергу, моєї покійної мами, змусили мене в мирний час пройти фактично фронтовими дорогами. Але тримають мене сьогодні не вони, а велика відповідальність перед людьми, котрі далеко не завжди мене розуміють, осуджують мої вчинки, на добро не завжди

відповідають відчіністю. Але це мій хрест, моя дорога, яку маю пройти, доки мені буде дозволено.

Тому прошу строго не судити, коли Ви чуете від мене те, що Вам не до вподоби. Я роблю це не задля власної вигоди. Кажу широ, що досить наївся цього депутатства, не потребую більших маєтків. Вже б сьогодні я віддав їх, якби бачив, кому, хто не загубить тої великої праці багатьох людей, що повірили мені в найважчі часи мого життя.

Звертаюся, бо вболіваю, як і Ви, за Україну, але бачу загрози її майбутньому трохи в іншому, ніж більшість із Вас. Не буду детально на них зупинятися, лише закликаю Вас відважитись проголосувати не так, як завжди.

Оглянімось довкола. Світ потрясають війни, голод, спад економіки, безробіття. У багатьох благополуччих країнах пенсії стрімко падають, а не зростають.

Переважна більшість із Вас також не мають під став бути задоволеними своїм становищем в рідній державі. Але все пізнається в порівнянні. Тому що ми мали вже не одну можливість перевеконатись у тому, що зміни, в тому числі і влади, не завжди виправдовують сподівання народу.

Бо ті, хто нині так завзято критикує Президента Віктора Федоровича Януковича і уряд, просто повинні б мати хоч трішечки совісті. Зовсім недавно при їхньому керівництві Україну штурмило як політично, так і економічно. Якби не вжиті за останні два роки заходи, то не те що

зганьбили б Україну перед Європою з футбольним чемпіонатом, а мали б усі шанси оголосити державу банкротом.

Дуже важко пливти проти течії. Але на Львівщині є вже немало молодих місцевих політиків, які намагаються це робити, розуміючи, що течія не туди нас несе. Давайте підтримаємо їх. А ми не багато часу — порівняємо і спитаємо за все.

Мені б дуже не хотілося, щоб мій рідний край і після цих виборів був в опозиції, в першу чергу, до розбудови його економіки, соціальної інфраструктури, покращення життя людей, тому що Партия регіонів, судячи з даних соціологічних опитувань, знову формуватиме більшість в українському парламенті.

Ніхто і ніколи, а тим більше жодна партія, не нав'яже нам того, що нам не до вподоби. Біда в тому, що вподобання громадян нашої держави в різних її регіонах різнятися.

Облишмо те, що нас роз'єднує, на потім, а об'єднаємо навколо ідеї розбудови потужної української господарки. Саме в цьому вбаюча гарантію незалежності України, її європейського розвитку і щастя своїх та Ваших дітей на рідній землі.

Знаю, що, дочитавши це звернення, хтось подумає: «Багатий бідного не розуміє». Але ж бідні можуть стати багатими, і навпаки.

Пам'ятати про це мають всі, кому, може, сьогодні і непогано живеться, хто зайняв очікувальну позицію. Але, як на мене, це велика помилка.

Тому прийдімо на вибори і зробімо свій вибір по совісті, можливо, не такий, як завжди.

Особисто я свій вибір зробив, і він Вам відомий, хоча багатом і не зрозумілий.

Пояснюю, як можу, але є здебільшого гнаним за те, що не обманюю, не приховую своєї позиції від людей. Гнаним за правду Бог пообіцяв Царство небесне. А правда моя полягає в тому, що якою б грішною не була Партия регіонів, поки що кращої в Україні немає.

**З повагою і любов'ю
Петро ПИСАРЧУК.**

Політична рекламаПатріарх Філарет:

«Я ВДЯЧНИЙ АНДРІЮ ЛОПУШАНСЬКОМУ ЗА ПОМІЧ, І НЕХАЙ БЛАГОСЛОВИТЬ ЙОГО ГОСПОДЬ...»

Православна громада Дрогобицько-Самбірської єпархії очікувала цієї події дуже довго. Більше п'яти років тому Глава УПЦ-КП Філарет освятив місце під будівництво єпархіального управління в Дрогобичі, а справа тільки на фундаменті і спинилася. На щастя, знайшовся меценат, який допоміг завершити будівлю. I от у переддень Покрови Пресвятої Богородиці Філарет особисто приїхав у Дрогобич не тільки для того, щоб освятити новобудову управління єпархії, а й особисто подякувати за поміч громадському діячу Андрію Лопушанському. Власне завдяки старанням Андрія Ярославовича, будівельники упоралися з роботами за півроку. Такої злагодженості Дрогобич ще не бачив. А щоб ця подія була пам'ятною і для мецената, Патріарх відзначив Андрія Лопушанського високою Церковною нагородою. I додав, мовляв, Дрогобицько-Самбірська єпархія одна з кращих, але тільки тепер, завдяки пану Лопушанському, управління нарешті має свій прихисток.

У розмові з нашим кореспондентом Андрій Ярославович зазначив, що хоч є греко-католиком, але ніколи не робив різниці поміж християнам і однаково допомагав як греко-католикам, так і православним. Бо це служіння Єдиному Господу, це поміч усім релігійним громадам нашого краю. Та й усі добре знають, що сам Андрій Лопушанський завжди виступав і виступає за міжконфесійне примирення церков.

Але тільки відвідинами Дрогобича робочий візит Патріарха не закінчився. Він мав коротку зустріч зі священиками у церкві Святителя

Павла Конюшкевича у Самборі, а потім у Старому Самборі, разом з мирянами, помолився у церкві з нагоди гарної події – 25-річчя священичої діяльності настоятеля храму отця Івана Білика. Хоча і старосамбірським вірянам розповів про гарну подію усієї єпархії – освячення будівлі управління – і не забув підкреслити, завдяки чиїм старанням відбулася ця подія. Натякнув, що саме Старосамбірщина дала Україні Андрія Лопушанського – прекрасну людину, громадського діяча, християнина. Але якщо Самбір чи Старий Самбір, як би це ліпше сказати, розбалувані при-

їздом Патріарха Філарета, то у сусідньому Турківському районі він жодного разу не був. Разом з паном Лопушанським його зустрічали тисячі горян і близько півсотні тамтешніх священнослужителів. Здається, такого рівня позитивних емоцій Турка за останні роки ще не мала. Сотні мешканців Турківщини отримали благословення рукою самого Філарета.

А вже наступного дня Андрію Лопушанському довелося проїхати тим же маршрутом – у Самборі відкривали площу Пам'яті, до реконструкції якої він долучився, а потім поїхав у Турку, де, за його сприяння, відкрили пам'ятник Степану Бандері. До речі це вже четвертий пам'ятник Герою України, який встановлений за сприяння Андрія Лопушанського. Перший він відкрив ще у далекому 2007-му, коли виборами ще не пахло. Ця велична подія у Турці згуртувала багатотисячне віче. Та й колона маршу УПА, очолена самим Андрієм Лопушанським, під Гімн України та з національною символікою, – додала людям запалу та патріотичного настрою.

Ганна КОЛОДНИЦЬКА.

Будьмо милосердними

ДОПОМОЖІМО МАРІЇ ПЕТРАЛЬКО ЗДОЛАТИ ХВОРОБУ

Минулого тижня в редакцію газети "Бойківщина" звернулася жителька Турки Ольга Писанчин. Прийшла жінка з великим проханням – допомогти нашій землячці Марії Петралько. Вона зустрілася з нею в обласній лікарні, де Марія перебуває на лікуванні. Доля молодої горянки її дуже стривожила.

Марія Петралько хворіє на гепатит В – інфекційне захворювання, що викликане вірусом В та уражає печінку, призводячи до її запалення. З цією хворобою можна жити, вона піддається лікуванню. Курс лікування коштує дорого – 5

Bітаємо

Дорогої зятя, чоловіка, люблячого батька, турботливого дідуся, брата, швагра – жителя с. Ільник – Свєнна Миколайовича Корчинського – вітають з 70-

річчям люблячі теща Гелена, дружина Терезія, дочки Оксана, Люба; сини Віктор, Микола, Іван; зяті Іван, Богдан; невістки Ольга, Людмила, Люба; онуки Іван, Віталій, Діана, Андрій, Ліана, Вадим, Степан, Сніжана, Віта; сестра Галина з чоловіком Іваном і сім'єю; швагро Петро з дружиною Ольгою і сім'єю.

Вони бажають імениннику міцного здоров'я, кавказького довголіття, поваги від близьких і друзів.

**Ювілей життєвий – то не просто свято,
To життя зернини,
зібрані в засік,**

Де були турботи, радості й печалі,

Де були і смуток, і повага всіх.

**To ж нехай незгоди всі
Тебе минають,**

**Лиш тепло і радість
сходять на поріг.**

**Хай здоров'я й щастя
Господь посилає**

**I душі не гасне світлий
оберіг.**

тисяч гривень на місяць. Але ця сума для Марії та її сім'ї є непосильною.

Марія Іванівна Петралько родом з Ропавського, їй 27 років. У неї троє дітей – віком вісім, шість і чотири роки (две дівчинки і хлопчик). Ще в сім'ї проживають чоловік, який ніде не працює, і мама. Вони й мусять глядіти за дітьми та господаркою. Тому чоловікові немає можливості поїхати кудись на заробітки, аби заробити грошей на лікування дружини.

Лікується Марія Іванівна у львівській інфекційній лікарні, що знаходиться на вул. Пекарська, 56. На її ім'я відкрито рахунок у відділенні ПриватБанку – 462708173852. Контактний телефон Марії – 0961028715.

У неї справді біда, і їй потрібна наша підтримка і милосердя. Тож допоможемо Марії Іванівні здолати хворобу і дати надію на подальше щасливе життя.

Ольга ТАРАСЕНКО.

R

Добре справи

МИ ВДЯЧНІ ІГОРЮ ПУКШИНУ за відремонтовані сільські дороги

Про жахливий стан сільських доріг на Турківщині сьогодні не говорить лише лінівий. Місцеві активісти, що вболівають за свої населені пункти, уже замучилися обивати пороги владних кабінетів з вимогою бодай частково відремонтувати дорожнє покриття. І ці турботи не безпідставні. Перевізники уже давно натякають, що їхній автотранспорт за таких умов перестане курсувати не те, що у найвіддаленіші села, а й навіть у приміські.

Не так давно наш земляк Ігор Пукшин, турбуєчись за долю рідного краю, звернувся з офіційним листом до Львівської обласної ради з вимогою вжити незвідкладних заходів для ремонту доріг на Турківщині. На жаль, жодної реакції немає. А тому він сам вирішив взятися за цю вкрай потрібну роботу. За сприяння Ігоря Геляровича, у район приїхав працювати потужний грейдер, який уже майже місяць ремонтує дороги в різних населених пунктах. Звичайно, це не будуть асфальтовані дороги, але величезні вибоїни таки в багатьох селах вдалося ліквідувати. Уже навіть і водії маршруток по-іншому стали говорити: мовляв, їздити зараз набагато легше та й техніка не так ніщиться.

Велику вдячність Ігорю Геляровичу висловлюють місцеві жителі, наголошуючи при цьому, що це є справді реальна допомога, а не втішні обіцянки, за яку він заслуговує підтримки і пошанування.

У тому, що сільські дороги таки полагоджені, може перевідчитися будь-хто, проїхавши, скажімо, від Турки до Лопушанки, від Борині до Боберки, від Нижнього Висоцького до Карпатського або ж побувавши у селах Верхнє чи Риків.

—Хочу наголосити, що роботи з ремонту доріг тривають і сьогодні й не припиняться доти, доки будуть заяви місцевих громад, — каже Ігор Гелярович.

Узагальнюючи думку виборців, ми щиро дякуємо Ігорю Пукшину за турботу й докладено максимум зусиль, щоб він став депутатом Верховної Ради України.

З повагою та вдячністю — Микола Копанишин — Боберківський сільський голова; Андрій Федорчак — Верхньояблунський сільський голова; Дмитро Попіль — Шандровецький сільський голова; Василь Хорт — Нижньояблунський сільський голова; Ярослав Ірод — Нижньовисоцький сільський голова; Марія Момоход — Карпатський сільський голова; Степан Будз — Лімнянський сільський голова; Петро Савка — Хащівський сільський голова; Василь Жавко — Риківський сільський голова; Григорій Горбей — Верхненський сільський голова.

Видавничий відділ редакції газети «Бойківщина» виготовляє різного роду поліграфічну продукцію — формату від А7 до А3. Ви можете замовити у нас бланки, журнали, тощо. Наші телефони: 3-21-27, 3-12-45, 3-25-22.

Vітаємо

Люблячу та турботливу матусю, ніжну та добру хресну маму, найдорожчу тътю — Тетяну Михайлівну Голдич — з днем народження вітають син Богдан, похресник Юрій з дружиною Наталкою та племінниця Ірина і бажають їй міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, світлої радості в житті та довголіття.

Ваш ювілей — то мудрості пора.

Хай буде вдосталь і в житті, і в домі,
Здоров'я, щастя, злагоди, добра,

Добробуту та щирої любові.

Нехай незгоди всі Вас обминають,
Лише тепло і радість сходить на поріг.
Нехай здоров'я й щастя Бог Вам посилає
В душі не гасне світлий оберіг!

Завтра виповнюється 60 років жителю с. Шум'яч Михайліві Івановичу Паращичу. З цим чудовим ювілеєм дорого-го, чуйного, турботливого чоловіка, батька і дідуся та свата щиро сердечно вітають дружина Ірина, дочки Тетяна і Лілія, син Михайло, зяті Андрій і Микола, онуки Владислав, Каріна, Ангеліна, сват Борис і свахи Алла і Надія та бажають йому міцного здоров'я, світлої радості в житті, Божого благословення.

Тату рідний, любий наш дідусю,
Ви в нас є — і милий нам цей світ.

Хай Вам смуток не спаде на думку,
Ви живіть на радість нам сто літ.

Хай Мати Пречиста Вас оберігає
Ангел Господній на крилах тримає,
А Бог хай дарує надію й тепло
На многії літа, на щастя й добро.

Дорогого і люблячого чоловіка, батька і дідуся Михайла Дмитровича Співака із с. Явора поздоровляють із ювілейним днем народження, яке він святкує сьогодні, дружина Марія, син Василь, син Михайло, невістка Наталя, онуки Міша і Марина і бажають ювілярові:

На килимі життя розкішля ювілейна дата,
Є ювілії досить різні, та є одна з найкращих дат,
Вітає щиро вся родина у день, коли Вам 60-т.

Ще небо хмарами не вкрито,

Ще так прозоро дощ іде,

А вже по ліву руку — літо,

А вже по праву осінь йде.

Ще очі блиску не позбулись,

Ще серце жити не стомилось,

А вже по ліву руку — юність,

А вже по праву руку — зрілість.

А час летить нестримно далі,

Й душа немоєби молодіс,

Й по ліву руку — всі печалі,

По праву руку — всі надії.

Життя не зміряти літами,

А щастя — то важка наука.

Хай буде радість завжди з Вами,

По праву і по ліву руку.

Ми любим Вас за відданість і щирість,

За теплі і розрадливі слова,

Тож хай Господь пошле Вам з неба милість,

Пречиста Діва у житті допомага.

18 жовтня — Міжнародний день кредитних спілок

ДОВІРА ЛЮДЕЙ — НАЙБІЛЬШЕ ДОСЯГНЕННЯ ЦКС «Анісія»

Починаючи з 1948 року, кожен третій четвер жовтня у світі відзначають Міжнародний день кредитних спілок. В Україні цю дату записано в календар визначених дат у 1993 році, з початку відродження кредитного руху. Це свято є свідченням визнання позитивного впливу кредитних кооперативів на зміну в економічній та соціальній сферах, зростання добробуту громадян.

Сьогодні, незважаючи на економічну кризу, кредитні спілки показують високу стійкість на ринку фінансових послуг, а саме свято є слушною нагодою для того, щоб привернути більше уваги до проблем кредитних спілок, які роблять велику і важливу справу, — надають фінансову допомогу пересічним українцям з невеликими фінансовими можливостями.

У день свята, 18 жовтня, ми завітали у Турківське відділення №7 ЦКС «Анісія» і поспілкувалися з керуючою Вірою ШКІТАК.

-Пані Віро, узагальнюючи думку багатьох турківчан, хочу зробити Вам заслужений комплімент. Ваше, а точніше, наше відділення за короткий термін стало досить популярною фінансовою установою. Як Ви думаєте: у чому секрет успіху?

— Справді, за чотири роки нашої діяльності, яка припала на важкий період економічних негараздів, Турківське відділення не лише здобуло довіру людей, а й твердо закріпилося на фінансовому ринку нашого краю. Без перевільнення скажу, що сьогодні це — сильний, гідний довіри та життєдайний механізм. Ми завжди з великою відповідальністю відносимося до наших членів, намагаємося робити все для задоволення їх фінансових потреб. Для одних створюємо сприятливі умови для уbezпечення своїх коштів від втрат, від знецінення за рахунок інфляційних процесів. Для інших — надаємо зручні можливості вирішити свої поточні фінансові потреби шляхом отримання коштів у кредит на вигідних умовах, і завжди робимо все можливе, щоб наш позичальник, відвідавши відділення, відчув максимальну зручність та доброзичливе ставлення.

-Звичайно, це дуже добре. За таких умов, очевидно, маєте багато членів?

— Якщо говорити мовою статистики, то з 7 липня 2008 року, відколи засновано наше відділення, ми залучили 1091

члена, 456 з яких є активними. До речі, більше ста з них скористалися кредитами по кілька разів. З багатьма нашими членами ми підтримуємо тісні, дружні, партнерські стосунки. Ті, хто скористався нашими послугами, досить часто приводять своїх друзів, знайомих, і нам з цього приємно.

-Пані Віро, а на які потреби найбільше беруть кредити турківчани, та й взагалі, на яку суму Ви їх видали?

— Традиційна ринкова ніша кредитних спілок — соціальне кредитування, мікрокредитування. Тому найбільше ми оформляємо, так званих споживчих кредитів: придбання побутової техніки, ремонт житла, беруть позичальники кредити на лікування, розширення особистих селянських господарств, дляплати за навчання дітей. Загалом у

вигляді депозитів?

— Так, ми приймаємо депозитні вклади під визначені відсоткові ставки виключно від своїх членів. Брати кошти на депозит кредитна спілка може лише за наявності відповідної ліцензії, яку, за умови виконання всіх показників діяльності, видає Уповноважений орган. Вкладники самі визначають термін депозиту та в будь-який момент можуть повернути свої кошти. А пенсіонери всіх категорій отримують додаткові бонуси по депозитних вкладах. І хочу Вам сказати, що люди ідуть до нас з більшою довірою, аніж в банки. Всі ми знаємо, що у банківських установах уже не один раз вкладники мали проблемами. Нас, як кажуть, Бог милував.

Принагідно хочу сказати, що з нагоди Міжнародного дня кредитних спілок, Церковна кредитна спілка «Анісія» оголосила вигідну акцію із залучення вкладів на депозитні рахунки «Отримуй вдвічі більше», яка діє з 8 по 31 жовтня. Отож запрошую громадян скористатися нею.

-Пані Віро, ну й на завершення, традиційне: що б Ви побажали членам Вашої спілки в день професійного свята?

— Найперше я б хотіла побажати всім нам фінансової стабільності, достатку в родинах, взаєморозуміння та віри в краще майбутнє, плідної праці, творчих успіхів, мудрих рішень, необмежених можливостей, міцного здоров'я та удачі в добрих задумах.

Розмову вів
Василь ВАСИЛЬКІВ.

2012 році ми видали кредитів на суму 2 мільйони 857 тисяч гривень. Зараз у нас можна отримати кредит на суму 30 тисяч гривень. Хочу відмітити, що кредитна політика нашої установи має соціальне спрямування, зокрема, кредити на навчання та лікування надаються під значно нижчі відсотки, які не змінюються протягом кількох осінніх років.

-Досить часто серед банківських працівників доводиться чути про проблему непогашення або невчасного погашення кредитів позичальниками. Як у Вас у цьому плані?

— Дякувати Богу, в «Анісії» все гаразд. Надаючи кредити, ми ретельно вивчаємо кожного позичальника. Це суттєво знижує ризиковість наших операцій, а застосовуючи такий індивідуальний підхід, ми мінімізуємо або унеможливлюємо подібні проблеми. Ми гордимося, що виховали собі добросовісного позичальника, адже маємо членів спілки, які отримали у нас по 3-4 кредити. Думаю, що важливу складову у цьому плані має й довіра, з якою відносяться до нас і яку ми надзвичайно цінуємо.

-Знаю, що, окрім кредитування, Ви залучаєте кошти від населення у

**ЦЕРКОВНА КРЕДИТНА СПІЛКА
«АНІСІЯ»**

**ВІТАЄ ВСІХ ЧЛЕНІВ
КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ**

**З МІЖНАРОДНИМ ДНЕМ
КРЕДИТНИХ СПІЛОК**

Міжнародний день кредитних спілок встановлений з 1948 року, кожного третій четвер жовтня

www.anisia.lviv.ua, e-mail: cks.anisia@gmail.com

м. Львів, пл. Ринок, 9 (вхід із вул. І.Федорова, 16)
тел.: 235-63-53, 235-80-97, (096)3889626.
м. Турка, вул. Міцкевича, 6 (пошта)
тел.:(0269) 321-91, (067)6741385.

R

Далеке – близьке

АНДРІЙ ЛОПУШАНСЬКИЙ ТА ГРОМАДА СЕЛА СПОРУДИЛИ МЕМОРІАЛЬНИЙ ЗНАК ЖЕРТВАМ ЖУКОТИНСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

Завтра, 21 жовтня, в с. Жукотин відкриють і освятять Меморіальний Знак пам'яті патріотів, що загинули від рук польських шовіністів у вересні 1939 року.

*Село мое, опалене вогнем,
Омите потом і полите кров'ю,
В душі моїй і в серці вічний щєм,
Люблю тебе синівською любов'ю.
Село мое, чарівної краси,
На згарящі постало із руїни,
В тобі, неначе в крапельці роси,
Відбилася доля ненъки – України.*

Ці редкі – із пісні про Жукотин, яку я присвятив своїм односельцям з нагоди 70-річчя трагічної події в історичному календарі рідного села, що сталася 14 вересня 1939 року. У дні цього сумного ювілею було закладено й освячено камінь на тому місці, де нині споруджено Меморіал, який нагадуватиме теперішньому і прийдешнім поколінням про високий патріотизм і героїзм їх славних пращурів.

З цієї нагоди хочеться висловити щиросердечну подяку щедрому меценату Андрієві Лопушанському – кандидату в народні депутати, патріоту України – за фінансову підтримку цього проекту і односельцям, патріотам України – Степанові Джебженяку та Ярославу Тирику, які взяли на себе усі організаційні турботи по будівництву.

Свого часу жукотинську трагедію, її передумови, причини і наслідки ретельно висвітлили у ґрунтовних публікаціях газети «Бойківщина» місцеві дослідники – педагоги Ярослав Тирик і Богдан Макаришин, використавши як документальні джерела, архівні матеріали, так і свідчення сучасників і очевидців цих подій. У зв'язку з увіковіченням пам'яті розстріляних і закатованих односельців, серед яких мій рідний брат – Петро Лехновський, хочу повернутись до того далекого, і водночас такого близького нашим внутрішнім душевним

відчуттям, історичного минулого.

Отож, за Польщі (так називають період поневолення поляками західноукраїнських земель) Жукотин був одним із найпрогресивніших сіл Тукрівського повіту. За сприяння й особистої участі священика о. Вільчинського, його сина Мирослава, тут активно діяв осередок «Пропаганди», спортивне товариство «Січ». Серед національно свідомих жукотинців було чимало прихильників українських радикальних партій, Організації Українських Націоналістів (ОУН), кінцевою метою якої було (і залишається до тепер) здобуття і утвердження справжньої, а не декларативної, самостійності України.

Особливу активність у громадському житті виявляли сім братів Зиничів – Микола, Федір, Василь, Гаврило, Павло, Олексій і Михайло, а також Микола Голотяк, Пилип Лехновський, Павло Будз, Іван Мушак, Микола Макаришин, Іван Лехновський, Кирило Будз та інші. Свідомі селяни згуртовано виступали проти переведення місцевої школи на навчання польською мовою, а Богослужіння в церкві – на латино-польський обряд, тобто проти насильницького ополячення українців, а також проти надмірних податків і різних майнових здирств.

У приміщенні «Пропаганди» влаштовувались урочистості з нагоди днів народження

корифеїв українського духу Маркіяна Шашкевича, Тараса Шевченка, Івана Франка, вистави за п'єсами українських драматургів, молодіжні забави з українськими патріотичними піснями і народними танцями.

Усе це викликало лютъю польської адміністрації. Жандарми Лімнянського посторунку тримали село під особливим наглядом, знущалися над селянами з будь-якого приводу, навіть за те, що у святкові дні вони вдягали вишивані сорочки. Юнака Луку Зинича, який відмовився зняти вишиванку, побили ледь не до смерті. Такі знущання викликали зворотну реакцію – гнів, обурення і спротив свавіллю влади нарости.

На початку вересня 1939 року пітлерівська Німеччина напала на Польщу. У повіті запахло димом Другої світової війни. Польська жандармерія і вояки Корпусу Охорони Пограниччя (КОПу), дислокованого в Турці, озвірili до безмежжя. В урочищі «Петриків» (передмістя Турки) було розстріляно десятки галицьких юнаків-рекрутів, що втекли із деморалізованого польського війська і поверталися до своїх домівок. Тут же були розстріляні фірмани із сіл Старосамбірщини, примусово заличені до підвезення військової амуніції.

(Про трагедію «Під Петриковим» розповів сучасникам відомий публіцист і громадський діяч, член об'єднання «Письменники Бойківщини» Йосип Созанський у зворушливих нарисах, що друкувались у 2001-2006 роках, під рубрикою «Відкриваємо завісу»).

Ймовірно, звістка про ці жахливі злочини долетіла тоді до Жукотина, бо коли жандарми Лімнянського посторунку наказали жукотинській громаді виділити

кінні обози для перевезення їхньої документації і майна на Станіславщину, відмова була одностайною і категоричною. Знервовані служителі окупаційного режиму, що доживав останні дні, за непослух пообіцяли жукотинцям «червону фарбу», що це мало означати? Розгадка не забарилася...

У той неспокійний і тризний час селяни повіту почали створювати свої органи самоврядування, а для самозахисту – сільські варти. Найбільш організованою і потужною була варта у Жукотині, а тому вартові сусіднього села Вовче, затримавши на своїй території двох вояків КОПу, передали їх жукотинській варти, а жукотинці замкнули «арештантів» у стодолі. Так само вчинили з турківським жандармом, що прибув «інспектувати» село.

Як розповідали мені старші брати Микола та Іван (на жаль, уже покійні), жодному із затриманих не було заподіяно фізичних ушкоджень чи якоїсь іншої наруги. Мовляв, незабаром приде нова влада, і нехай суд визначить їм покарання за вчинені злочини. Хоча ніхто тоді достеменно не знав, якою і чиєю буде ця влада.

Та не так сталося, як гадалося. Наступного дня, 13 вересня, польський військовий підрозділ, що відступав з с. Боберка через Жукотин, за підказкою польського монаха, звільнив затриманих і доправив їх до Турки. А вранці 14 вересня розпочалася обіцяна ще раніше каральна операція проти Жукотина «червона фарба», що означало «кров і вогонь».

Село було оточено озброєними до зубів польськими вояками і жандармами. Першим на подвір'ї застrelili мого брата Петра, якому тоді йшов лише 18 рік. Стріляли і у батька. Важко поранений, він упав на закривавлене тіло мертвого сина і зенепритомнів. Почувши стрілянину, мама вибігла з хати і, ридаючи, закрила собою мене, свого чотирирічного мізинчика, що сидів на приязбі і зі страху тремтів, наче листочок на вітрі. Ця жахлива картина навічно закарбувалася у мої дитячі пам'яті, а душевна рана ятиться ще й досі...

(Закінчення на 9 стор.)

R

Ми не віrimo, а Ви?

11 жовтня цього року в ефірі телеканалу ЗІК, у програмі Остапа Дроздова «Пряним текстом», обговорювали рейтинги кандидатів у народні депутати України, які балотуються у межах Львівської області. Гостями в студії були кандидати в нардепи: Ярослав Дубневич, Тетяна Чорновол, Ростислав Новоженець, Ярослав Гінка та Ірина Сех.

Найгостріша дискусія виникла під час обговорення рейтингів кандидатів у депутати по виборчому округу №125, що нещодавно опублікувала соціологічна група «Рейтинг».

Гостей студії особливо обурив надто високий і відверто завищений рейтинг Андрія Лопушанського.

Подаємо пряму мову учасників програми:

Тетяна Чорновол: - Я дуже добре знаю ситуацію на Страсомбірському виборчому окрузі, зокрема у місті Самбір. Адже це місто свого часу входило в межі, де я працювала, а потім його «вирізали» певні люди. В Самборі мені доводиться часто бувати, я розумію, чому такі цифри. Тому що Андрій Лопушанський працює з рекламними технологіями, він подає себе, як єдиний кандидат від опозиції, користується тими самими кольорами, і люди ще до кінця не розібралися. Коли вони побачать бюлєтень, де за ним не стоїть «Батьківщина», то вони зрозуміють, що він не є тим єдиним кандидатом від Опозиції. Андрій Лопушанський – це бізнес-партнер Михайла Костюка, людини Януковича. Я Вам кажу як жур-

наліст: я особисто бачила ці зв'язки, хто у Лопушанського бізнес-партнери. Люди обов'язково розберуться.

Ірина Сех: - По-перше, на чиї замовлення зроблено соціологію? Друге – скільки людей ще не визначились на цьому окрузі? І по третє – виборці визначили те, що олігарх не може бути патріотом, і Андрій Лопушанський саме є таким олігархом. Він розкидає гроши, сіє ними.

Ростислав Новоженець: - Раніше на зборах КОДУ партія КУН категорично виступала проти висунення Андрія Лопушанського в депутати. Лопушанський має зв'язок з величими грошима. Його постійна поява на бігбордах дає свій результат, люди думають, що він переможець. Але я стверджую, що ця соціологія під вибори – це брехня і ще раз брехня. Наприклад, Антипович (керівник соціологічної служби «Рейтинг», - авт.) на минулих(місцевих) виборах не включив мене в перелік кандидатів, по яких проводили опитування, хоча по мажоритарці я отримав 10 %. Група «Рейтинг» перетворила Антиповича в «Апостола», він ходить і проповідує, хто має перемогти. Його соціологія повністю замовлена і підкуплена. Щоб опитати одного респондента, потрібно заплатити 10 доларів, а для того щоб опитати 600 чи 1200 виборців – порахуйте, скільки потрібно заплатити?! Соціологія з переможця, яку замовив Лопушанський, є на порядок вища, замість 60 тисяч доларів платять 600 тисяч. Це робиться для того, щоб виборці бачили переможця на окрузі і думали: ну як за нього не проголосувати!

(Матеріал підготовлено на основі телевізійної програми «Пряним текстом» на каналі ЗІК, від 11 жовтня 2012 року).

R

Далеке – близьке

АНДРІЙ ЛОПУШАНСЬКИЙ ТА ГРОМАДА СЕЛА СПОРУДИЛИ МЕМОРІАЛЬНИЙ ЗНАК ЖЕРТВАМ ЖУКОТИНСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

(Закінчення.
Початок на 8 стор.)

В іншому кінці села розстягнули Пилипа Лехновського. Прикладами карабінів били всіх, хто потрапляв на їх озірілі очі. Одна за одною спалахували «солом’яні стріхи» і чорний дим дедалі частіше закривав небо. Горіла читальня «Просвіти», школа, горіла святиня жукотинців – церква Пресвятої Богородиці. Невдовзі все село перетворилося у суцільне загище, на якому сиротливо бовванали покриті сажею цегляні печі і димарі. Уціліло лише декілька хат за річкою біля Бовчого, бо палії подумали, що вони належать цьому селу.

Заарештованих о. Вільчинського, Павла Зинича, Миколу Голотяка, Кирила Будза – забрали в Турку і кинули до в'язниці. На допи-

тах дісталося всім, та найжорстокіших, смертельних тортур зазнали двоє.

Миколі Голотяку прилюдно викололи спочатку одне око і спітали, чи бачить Україну. Той відповів: «Бачу». Викололи друге, а він – ще голосніше: «Бачу Україну вільною від поляків». Тоді закривавлені кат позатиков у рані від виколотих очей гострі камінці: «А тепер бачиш?». «Я бачитиму вічно! Слава Україні!» – пролунало у відповідь.

Павлов Зиничу відірвали язика, щоб не ганив польську владу. Потім з обох ножами познімали «шкіряні рукавички» і живцем підвісили над палаючим вогнищем.

Жертви жукотинської трагедії прийняли мученицьку смерть за свободу свого народу – свободу, обпалену вогнем військових конфліктів, і політичного крові

наступних поколінь українських патріотів. Тож вічна їм пам'ять!

***

Дехто із моїх земляків висловлює занепокоєння, чи не зашкодить цей Пам'ятний Знак взаєминам між Україною і Польщею. Ні, не зашкодить, бо обидві держави перегорнули складні сторінки українсько-польських відносин і вибачили одні одиним взаємно заподіяні кривди. Вибачили, але не забули. Бо ж у Польщі стоять пам'ятники тим, хто загинув від рук українських націоналістів.

Прощаємо, але не забуваємо...

Павло ЛЕХНОВСЬКИЙ, заслужений журналіст України, голова ради ветеранів преси Львівщини, лауреат Національного творчого конкурсу «Українська мова єднання».

Bітасмо

Дорогеньку донечку та сестру, жительку м. Турка, Тетяну Михайлівну Голдич щиро-сердечно вітають з 50-річчям мама Орися, тато Михайло та сестра Лідія з чоловіком Анатолієм і зичать їй міцного здоров'я, щоб Ангел-хоронитель завжди оберігав її від усіх негараздів.

Хай дороги стеляться крилато,

Будуть чисті, рівні, як струна,

А Доро не обминає хату,
Як не обминає цвіт весни.

Хай здоров'я, радість і достаток

Сиплються до ніг, як вишні цвіт.

Хай малює доля з буднів свято,

А Господь дарує сотню літ.

Продається двокімнатна квартира в м. Турка, по вул. Січових Стрільців, 7. Ціна – договірна. Тел.: 0503709377.

Думки вголос

УКРАЇНА НЕ ВМЕРЛА І НЕ ВМРЕ!

У Турці на Покрову, 14 жовтня, за кошти жителів району і меценатів, відкрито і освячено величний пам'ятник Герою і Лицарю Степану Бандери. Це дійство відбулося при великому здвигу народу, що є свідченням того, що боротьба патріотичних сил була священною. А єдиною метою її було здобути Самостійну Українську Державу, в якій господарем були би українці. Ale не так сталося, як гадалось. До влади добралися чужинці, зайди, янічари і переверти. У державі запанували хабарництво, корупція; рядові громадяни ледве виживають при мізерних зарплатах і пенсіях, а чиновники верхніх ешелонів жиріють. Нищиться українська культура, мова, фальсифікується історія України. Це сталося тому, що з самого початку відновлення Української Держави при владі опинились перекінчики і ліберали, з допомогою яких Верховна Рада ліквідувала в паспортах і свідоцтвах про народження громадян графу про національність.

Через те ми не можемо довідатись, хто нами керує, а насправді керують чужинці. Націоналісти стояли і стоять на позиції, що у владі мають бути представники усіх національностей, які є громадянами України. Для того має бути відповідний Закон про вибори до Верховної Ради і про склад уряду. Наприклад, та-кий, як в Ізраїлі, де до кнесету обирають представників за національною ознакою (відповідну кількість – від кількості проживаючих в державі). Харківський єврей Едуард Ходос з цього приводу пише, що якби за таким принципом обирали депутатів Верховної Ради України, то в 2002 році у цій же Верховній Раді було би не 45 % єреїв, а тільки два, і то тільки в такому випадку, якби вони були сіамськими близнюками.

У результаті маємо, що одні й ті ж депутати Верховної Ради сидять по два і три депутатські терміни, не приймають законів, які б сприяли зміцненню незалежності України, а вирішують свої корпоративні інтереси. Вони вдають, що невтомно працюють, а насправді їхні пленарні засідання є пародією. Ми постійно чуємо: «На порядок денний виносиється Закон про зміни до Закону...» і так далі, і так без кінця. Так і хочеться їх запитати: «Ви прикидаєтесь, чи справді дурнуваті?».

Нам потрібні Закони про відкликання депутатів; зняття всіх пільг з депутатів, такі, які б забороняли давати житло депутатам у Києві на час їх ка-

денції, повернули графу у паспорт про національність, щоб обирати депутатів за національною ознакою, пропорційно від кількості громадян певної національності, що проживають в Україні.

Для демократії потрібні демократичні закони, які швидко і в легкий спосіб могла би прийняти Верховна Рада. Потрібно взяти за взірець закони передових демократичних держав: Англії, Франції, США, Німеччини, Ізраїлю та інших, перекласти на українську мову, щоб депутати їх вивчили і наповнили їх зміст, який би відповідав нашим українським матеріальним, економічним і природним умовам, нашому українському характеру, менталітету, історичному фактору і ін., розглянути і затвердити у Верховній Раді.

Про таке ми можемо тільки мріяти, тому що при такому складі владної еліти тяжко мати порядок і достаток. Таке вже було в США в XIX ст., де панували безлад і безпорядок до того часу, поки не дозволили кожній психічно здоровій людині мати власну зброю. Де не змогли навести порядок англійські демократичні закони, допоміг пістолет Колтъа. Справедливо сказав у молодості Ф. Енгельс, що справжня свобода буде тоді, коли кожній людині буде дозволено мати рушницю і п'ятдесят набоїв до неї.

Чужинці, зовнішні і внутрішні вороги відкрито і підступно, в різний спосіб, винищували і винищують українців, які твердо відстоюва-

ли, відстоюють Незалежність України та інтереси українського народу. У 1926 році вбили С.Петлюру в Парижі, в 1939 р. – Е.Коновальця в Роттердамі, в 1959 р. – С.Бандеру в Мюнхені. Вже в Незалежній Україні 22.04.1998 р. було вбито В.Гетьмана; 25.03.1999 р. – В.Чорновола; 28.01.2001 р. – О.Ємця; 11.02.2003 р. – А.Ярмака; 27.12.2004 р. – Г.Кирпу; 16.10.2006 р. – Ю.Оробця; 16.09.2000 р. – Г.Гонгадзе.

Цей мартиролог можна би продовжувати і продовжувати, тому що вже в Незалежній Україні число винищених патріотів іде не на десятки, а на сотні. З рядовими вбитими громадянами цей мартиролог іде вже на тисячі. Головне, що ніякого спротиву з боку патріотичних сил не було в фізичному розумінні. Немає Січинських, Леміків і врешті-решт «ворошиловських стрілків», а вони, ой як потрібні в Україні в наш час. А немає тому, що ми, українці, мирні, добрі і в більшості керуємося П'ятою Заповідю Божою: «Не убий!». Не дивлячись на ці наші позитиви, вже лунають заклики з трибуни Верховної Ради, на вічах, що треба братись за вили, за зброю. До цього не дай Боже допустити. Це би привело до масового винищення українців. Боротись треба з гнобителями народу їхнім способом, як це робили і вище згадані патріоти. А щодо Заповіді «Не вбивай!», то її треба дотримуватись і не вбивати людей. А якщо істота, що має людську подобу, грабує народ, убиває, доводить людей до голодівки, то це вже не людина, а сатана, і сатану знищити не гріх. В тому числі і «тушки» треба смажити, щоб більше не нагулювали жиру.

А цю статтю хочеться закінчити на оптимістичній ноті, віршем В.Іващенка:

Хоч якби шахрай робили зло,

Хоч би яка була у нас руйна,

Чужинці правили – не вмерла Україна,

І при своїх пройдисвітах не вмре!

Микола МИХАЙЛІК.

Bітасмо

Чоловік
Михайліо,
дочка Мар'яна,
син Микола
щиро-
сердечно
вітають з
ювілейним

днем народження дорогу, чуйну, люблячу дружину і матусю – Галину Василівну Матківську, жительку смт. Бориня, і бажають ювілярці міцного здоров'я, світлої радості в житті, Божого благословення.

Хай доля шле добро і щастя,

Міцне здоров'я, море благ земних.

А щедрі дні, мов рушники квітчасті,

Нехай ще довго стеляться до ніг.

15 жовтня святкувала 40 років жителька смт.

Боріння Галина

Василівна Матківська.

Дорогу ювілярку вітають

мама Романія,

люблячий чоловік Михаїл,

дочка Мар'яна, син Микола, сестра Марія з сім'єю, брат Володимир з сім'єю, сестра Оксана з сім'єю, брат Нестор з сім'єю і бажають їй:

Бажаємо миру, добра, дозволіття,

Хай вистачить щастя на ціле століття.

Хай скрізь буде лад: на роботі, в сім'ї,

І радість на серці, і хліб на столі.

Хай легко працюється, гарно живеться,

Все вміється, монжиться і удається.

Хай Матінка Божа – Цариця Свята –

Дарує щасливі й многії літа!

Продається кінь (сивий), 9 років.

Ціна – договірна.

Тел.: 0973398096.

Політична реклама**ЮРІЙ ШУХЕВИЧ:****“ПАТРІОТ НІКОЛИ НЕ ЧЕКАЄ ВІДДЯКИ ЗА СВОЇ ДОБРІ СПРАВИ,
А РОБИТЬ ЇХ ЗА ПОКЛИКОМ СУМЛІННЯ, БЕЗ РЕКЛАМИ ТА ГАЛАСУ”**

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

Юрій Шухевич – цікавий співорозмовник, надзвичайно ерудована людина. У даний час є головою політичної партії Українська Національна Асамблея.

Днями нам вдалося поспілкуватися з ним і почути відповіді на актуальні запитання сьогодення.

– Пане Юрію, попри загоризливі розчарування, наші співвітчизники таки вірють, що Україна стане заможною європейською державою. На Вашу думку, яким шляхом вона маєйти у своєму розвитку?

– Я та партія Українська Національна Асамблея вважають, що Україні не потрібно рухатися ані в євроазійський простір, ані в Європейський Союз. Нам потрібен свій, третій шлях – український шлях. Як у внутрішній, так і в міжнародній політиці. Ми не маємо впадати у крайності, а розбудовувати свою заможну державу.

– А який шлях ми маємо пройти, щоб Україна була цивілізованою і заможною?

– Аби тільки без крові. Нам потрібна революція, можливо, вона буде й триваю, адже в Україні все треба міняти. І найперше – свідомість людей. Вже надто багато маємо брехні, лицемірства, прислужництва.

– А що, в Україні зараз немає патріотів?

– Звичайно, є. Але ще не назбиралася та критична маса, яка змогла б переламати хід подій у державі. Іноді (мусимо це визнати) навіть і патріотів ламають або задобрюють якимсь пощадками, збиваючи їх на манівці.

– Щоб так не трапилося, можливо, їх треба виховувати з раннього дитинства, маючи проукраїнське ідеологічне підґрунтя?

– Звичайно, так, але цього ми чомусь не робимо. Ані в школах, ані у вузах, а, якщо є якісь позитивні зрушенні, то часто вони формальні. В Україні є мода на показовий патріотизм, який нічого не вартує.

– Пане Юрію, а як Ви відноситеся до того, що в Західній Україні, зокрема на Львівщині, відкривають так багато пам'ятників Степану Бандері?

– Я аж ніяк не хочу применшити роль цієї легендар-

– Але ж виборці часто купляються на такі піар-акції чи, як модно казати, меценатство?

– На жаль, меценатство у нас корисливе. Справжній патріот-меценат не чекає віддякі за свої добре справи, а робить їх за покликанням сумління, без реклами і галасу. Зробив добру справу – люди тобі скажуть “дяку”, і досить. Показовим для нас тут може бути діяльність митрополита Андрея Шептицького, який ро-

– А що б Ви могли порекомендувати таким, як Степан Семкович, якщо його оберуть депутатом Верховної Ради?

– Ніколи не зраджувати своїм принципам. Залишається самим собою, незалежно від того, яка політична кон'юнктура домінуватиме у державі. Я свідомий того, що чесних, порядних, молодих патріотів у багатьох випадках можуть і не обрати до парламенту, але в цьому розчаровуватися не треба. У цьому плані важливим є те, що вони заявили свою позицію і люди їх почули. Не оберуть зараз, наступну каденцію оберуть точно, адже, окрім чисто людського фактора, тут є і Господня воля.

– Якщо вже мова зайшла про Верховну Раду, на Вашу думку, якою вона буде після 28 жовтня?

– Я дуже хотів би вірити, що проукраїнською, демократичною, хоча, бачачи, як проходить виборча кампанія, з цього приводу маю деякі сумніви та застереження. Надто вже багато до парламенту йде людей не для того, щоб захищати інтереси народу, а свої, приватні. І їм байдуже, яким шляхом йтиме Україна.

– *Можете спрогнозувати, чи новообраний парламент працюватиме повною свою каденцію?*

– О, зробити це надто важко. Надзвичайно багато ризиків. Я думаю, якщо сьогоднішній владі парламент буде не до вподоби, вона зробить все можливе для дострокового припинення його діяльності.

– *Чи можете назвати когось із нинішніх політиків, хто справді буде уособлювати в собі націоналістичний рух, виражати інтереси національної ідеї?*

– Зараз я таких не бачу. Ті, хто є, вже себе скомпрометували і не відповідають очікуванням суспільства та національним інтересам України. З існуючої Верховної Ради (якби моя воля) я б рекомендував до наступного парламенту не більше 5 чоловік, яким ще можна хоч в чомусь довіряти. Але віритися, що прийдуть нові політики, і ситуація змінюватиметься.

Розмову вів
Микола ПІДГІРНИЙ.

На фото: Степан Семкович розмовляє з Юрієм Шухевичем.

ної особистості. Степан Бандера – справді провідник нації, символ української ідеї. Але відкривати йому пам'ятники майже в кожному місті – це є просто мода, яка може в один час минути. Я собі колись думав: а якби справді Степан Бандера був поміж нас і побачив, хто і за які кошти відкриває ці пам'ятники? Напевно, не все було б йому до вподоби. Мені прикро, що в час виборчої кампанії окремі кандидати в депутати просто використовують Степана Бандера, зрештою, як і 70-річчя УПА, в агітаційних цілях. Чи не краще було б кошти, затрачені на це, скерувати на допомогу воїнам УПА, яким сьогодні за вісімдесят, і багато з яких сьогодні живуть надто бідно. Це була б справа богоугодна.

бив просто добро щодня все своє життя. Пригадуєте Біблійну мудрість “Що дає права рука, ліва не має зна-
ти”.

– На Вашу думку, обираючи депутатів, що виборці мають ставити на перше місце?

– Чесність і порядність кандидата. Зрештою, як чесність до себе особисто. Голосувати за того чи іншого претендента не тому, що він щось там зробив, а тому, що він достойний. Знаю, що на вашому виборчому округу балотується в депутати до Верховної Ради чесна, порядна людина – Степан Семкович, який у свій час працював суддею. І за те, що не брав хабарів, система його викинула звідти. Якщо обиратимуть до Верховної Ради таких принципових людей, як він, Україна матиме перспективу.

Політична реклама

АНДРІЙ ЛОПУШАНСЬКИЙ ВІДКРИВ ПАМ'ЯТНИК СТЕПАНОВІ БАНДЕРІ В ТУРЦІ

У неділю, 14 жовтня, у м. Турка урочисто відкрито пам'ятник Степанові Бандері. Церемонія приурочена 70-річчю створення Української Повстанської Армії. Бронзовий пам'ятник відпили і встановили на кошти мешканців Турківщини, Турківської районної ради та громадського діяча Андрія Лопушанського. Автором скульптури є Іван Самотос.

На святковому заході виступив кандидат у народні депутати від 125-го гірського округу Андрій Лопушанський, представники місцевої влади, настоятелі церков. На святі були присутні майже тисяча місцевих мешканців та гості з сусідніх районів.

Відкриття пам'ятника Степанові Бандері супроводжувалось пішим маршем УПА.

Пам'ятник Степанові Бандері освятили священнослужителі різних конфесій Турківського деканату.

«Три роки назад Турківська районна рада підтримала ініціативу районної організації Конгресу Українських Націоналістів – будівництво пам'ятника Степанові Бандері у місті Турка, – згадує заступник голови Турківської районної ради Юрій Лило. – Місцева громада зібрала кошти, за які було оплачено проект, ескіз і макет пам'ятника. На тому гроши скінчилися. Тоді оргкомітет звертався до вихідців з Турківщини про допомогу. Однак, на жаль, ніхто не відгукнувся. Зустрівшись із головою Старого Самбора, я поцікавився, як ім вдалося спорудити пам'ятник у місті. Він відповів, що пам'ятник звели завдяки Андрію Лопушанському і запропонував з ним зустрітись в Саліні на відзначенні трагічних роковин.

На зустрічі він погодився допомогти. Однак, ознайомившись із проектом, Андрій Ярославич шокував земляків: він не братиме участі в спорудженні пам'ятника, який має вигляд напівфігури по коліна. Утім, одразу ж пояснив, що готовий допомогти, якщо перероблять проект. І скульптура Бандери буде в повний зріст. Бо вважає, що Бандера ніколи не стояв на колінах. Якби не Андрій Лопушанський, сьогодні такого пам'ятника в Турці не було б», – резюмував Юрій Лило.

Деякі опоненти зараз почали закидати Андрію Лопушанському, що встановлення пам'ятника Бандері – це «підкуп» виборців. Проте Комітет Виборців України наголосив, що встановлення пам'ятника Степанові Бандері не може розцінюватись як «підкуп» виборців, а є громадянською позицією кандидата, тим більше, що це робиться не півроку перед виборами, а поспільно – з 2005 року.

Не дивлячись на супротив сьогоднішньої влади, Андрій Лопушанський 2007 року збудував пам'ятник Степанові Бандері у Старому Самборі, 2011 р. – долучився до будівництва у Самборі, 30 вересня цього року відкрив пам'ятник у Сколе, а на Покрову, 14 жовтня, – в Турці. У найближчих планах Андрія Лопушанського – встановити монумент Герою України у столиці України – Києві.

Прес-служба Андрія Лопушанського.

Політична реклама

За кілька днів прийдемо на виборчі дільниці, щоб зробити свій вибір. Вибір, від котрого залежить майбутнє України. Закликаю Вас віддати свої голоси за опозиційні партії, що об'єднані в рамках Комітету опору диктатурі. Прошу Вас підтримати тих кандидатів у мажоритарних округах, які пройшли люстрацію Комітету опору диктатурі і були підтримані усіма його учасниками - провідними опозиційними партіями України. Таким кандидатом у 125-му Старосамбірському виборчому окрузі є **Володимир РОПЕЦЬКИЙ** – людина, котру я знаю багато років; людина, котра є щирим патріотом; людина, котра ніколи не стане тушкою. Голос, відданий за **Володимира РОПЕЦЬКОГО**, – це Ваш внесок у справу спільноНаціональної боротьби проти режиму Януковича, боротьби за демократичний шлях розвитку України.

Україні - українську владу!

Левко ЛУК'ЯНЕНКО.

**Голосуйте за
Володимира РОПЕЦЬКОГО!
Єдиний узгоджений кандидат
від Комітету опору диктатурі**

Приємні новини

ПРИДБАЛИ ЕКСКАВАТОР ДЛЯ ПОТРЕБ МІСТА

Депутати Турківської міської ради неодноразово наголосували, що для наведення порядку в місті, регулярної очистки русел річок від намулу, необхідно придбати екскаватор.

На недавній сесії міської ради депутати прийняли рішення про виділення із міського бюджету 354 тисяч гривень для придбання колісного екскаватора, марки МТЗ – 82. 1. Він стане власністю житлово – комунального управління і використовуватиметься тільки для того, щоб у райцентрі був порядок.

Володимир БАБІЧ.

Либохорська сільська рада повідомляє про відведення земельної ділянки, площею 0,3949 га, в с. Либохора, для ведення особистого селянського господарства гр. Шемелинцю Федору Миколайовичу.

Чистимо замулені криниці! Викачуємо мул до твердого дна. Без підсобних працівників і могоричу.

Тел.: 0961764454,
0993168938.

Політична реклама

Найбільше бруду політичні невдахи вилили на Андрія Лопушанського. Бо він лідирує на Прикарпатті... Компанії чорних піарників і їхнім партнерам варто сходити до сповіді. І то не один раз...

Направду, хочеш дізнатися про себе все, що було і не було, зареєструйся кандидатом у народні депутати... Попри всі нюанси передвиборчої кампанії, яка добре втомила виборців, у Старосамбірському виборчому окрузі вона пройшла напружено і в багатьох випадках тон негативу задавав кандидат, що родом з Турки. Не маючи що сказати про себе, він активно боровся проти Андрія Лопушанського, примітивно вважаючи, що на цій критиці в'їде у парламент. Проте виборці уже визначили для себе, хто є хто у цій політичній грі, і на брехню різного штибу не ведуться. Нещодавно оприлюднені рейтинги кандидатів – цьому підтвердженння. Андрій Лопушанський – лідирує на Прикарпатті з великим відривом.

Чого тільки не довелося насухатися про себе Андрію Лопушанському від опонентів. Довелося доводити, що він не працював, не працює і ніколи не буде працювати в уряді команди Януковича. Дістали опоненти по носі тільки тоді, коли побачили рішення суду – Андрій Лопушанський судився з урядом Януковича.

Останнім часом опоненти дійшли до того цинічного рівня, що розпускають чутки, начебто хтось телефонує до когось зі «штабу» Лопушанського і погрожує: не

проголосуєте за Андрія Ярославовича – позбудетеся роботи – абсурд та й годі.

Запустили в ефір начебто документальний фільм з перекрученими фактами, вирваними з контекстів фразами, які потім вміло вмонтовані. І все це має вселити людям упевненість у тому, що більшого ворога народу, ніж Андрій Лопушанський, взагалі не існує. Закидують нечистоплотні політики те, що він неодмінно стане тушкою у парламенті. Його ще у 2007 році регіонали хотіли купити мільйонами доларів,

але не зуміли, бо гідність людська не продається! Тому говорити нині про його відступництво від національних ідей може тільки недалека людина, або ті ж прибічники регіоналів, які уже не знають, яким чином принизити авторитет Андрія Лопушанського.

Опоненти дійшли до того, що звернулися у ЦВК з проханням дати оцінку діям Лопушанського, який, за словами опонентів, «підкуповує» виборців тим, що допомагає у спорудженні пам'ятників Степану Бандері та іншим національним героям. Якби той правник, який написав таку бzduru у Київ, справді мав за душою хоч щось патріотичне, то навіть не посмів би бунтувати проти святого імені Бандери. Але яка може бути святість, коли треба підправляти свій низький імідж і бити з усіх гармат по тому, хто у лідерах перегонів. Зрештою, цьому скаржникам і Центральна виборча комісія, і комітет виборців України, більшість членів

яких не є симпатиками Степана Бандери, пояснили, що пам'ятники Бандері – це аж ніяк не підкуп виборців, а громадянська позиція... Та й що говорити, Андрій Лопушанський уже з 2007 трохи займається встановленням таких монументів, у нашому краї, за його участі, уже встановили 4 пам'ятники Прорівнику нації Степанові Бандери: у Старому Самборі, Самборі, Сколе, Турці, і тепер у планах Лопушанського – встановити монумент Герою України у Києві. Бо хто, як не ми, маємо залисти своїм дітям та внукам світлу пам'ять про борців за Волю України.

Опоненти не втомлюються продукувати гидоту брехню, на яку, вірте, навіть не хочеться реагувати. Цілком імовірно, що найближчим часом режисери чорних піар-технологій ще щось нове вигадають і запустять в народ. Так як зараз поширяють чутки, що у Андрія Лопушанського четверо дітей, і всі – від різних жінок! Люди з тверезим глаздом придумати таке не змогли б!!! Може тепер будуть говорити про те, що нібито Андрій Лопушанський – двоюрідний брат Януковича по батьківській лінії... Скажу так: окремим кандидатам, які спеціалізуються на брехні, відразу після виборів варто піти до сповіді. І то не знати, чи за один раз священик відпустить їм усі грехи.

Ганна КОЛОДНИЦЬКА.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 12 жовтня 2012 року, № 386

Про початок опалювального сезону 2012/13 року

Відповідно до статті 6 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», на виконання розпорядження голови Львівської обласної державної адміністрації від 10 жовтня 2012 року, № 694/0/5-12 «Про початок опалювального сезону 2012/13 року» та у зв'язку із зниженням середньодобової температури повітря:

1. Встановити початок опалювального сезону для бюджетних установ району, населення та інших категорій споживачів з 15 жовтня 2012 року.

2. Відділу регионального розвитку, містобудування та архітектури (П.Л.Юдицький) інформацію про запуск котелень подавати щоденно до 11.00 годин електронною поштою головному управлінню житлово-комунального господарства обласної державної адміністрації до його завершення та стовідсотково подачі теплоносія споживачам; в подальшому – щотижнево (щочетверга), до завершення опалювального сезону.

Ігор ТОКАР,
перший заступник голови районної державної адміністрації

Продається трактор Т-25.
Причіп і косарка КС – 2,1. Удоб-
рому стані.

Ціна – договірна.
Тел.: 0984525953.

На роботу в мотель «Чер-
тур» потрібні офіціанти, кухарі
(бажано зі стажем роботи).

Телефони для довідок:
0997033557, 0503716107.

Загублене посвідчення дитини багатодітної сім'ї № 019953, вида-
не відділом у справах сім'ї та молоді Турківської РДА на ім'я Лілі
Ігорівни Височанської, вважати недійсним.

Регулярна Рейсова Лінія

Україна:
+38 067 670 41 11

Виїзд зі Львова
кожної неділі

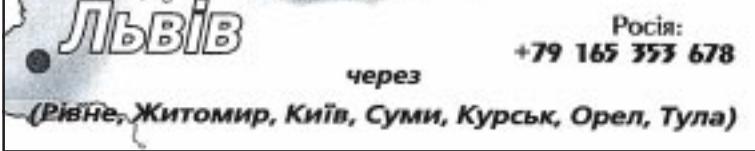

через

(Рівне, Житомир, Київ, Суми, Курськ, Орел, Тула)

Росія:
+79 165 353 678

ФУТБОЛ

П'ЯТНАДЦЯТИЙ ПРИСЛІПСЬКИЙ ТУРНІР

У день великого християнського свята – Покрови Пресвятої Богородиці – у Прислопі прошов традиційний (п'ятнадцятий за рахунком) турнір з футболу, присвячений пам'яті полеглих земляків у боротьбі за волю України.

На цей раз виявили бажання позмагатися дев'ять юнацьких і дівочих колективів. Їх перед початком гри тепло привітали директор місцевої школи Микола Бліхар, ентузіаст спортивних заходів Віктор Костишак та помічник депутата обласної ради Михайла Дзюдзя Василь Сенів.

Першими вийшли на поле сільського стадіону дівчата – футbolісти із Прислопа та Вовчого. Господарки були сильнішими, обігравши своїх сусідів з рахунком 2: 0. Голи на свій рахунок записала Роксолана Кудрич.

Серед юнаків молодшої вікової групи місця розподілилися так: команда Нижнього Висоцького (I місце), Прислопа (II місце), "Майбутні надії", м. Мостиська (III місце) і Вовчого (4 місце).

Серед юнаків старшої вікової групи (1998 – 1999 р/н) перемогу здобули місцеві футbolісти – вони на

першому місці. Другу сходинку п'єдесталу пошани

посіли верхньояблунські футbolісти, третю – шум'яцькі.

Кращим гравцем турніру визнано Віталія Негіра із Нижнього Висоцького, кращими: захисником – Андрія Вовчанського із Вовчого, півзахисником – Олега Дани-

ла – із Верхньої Яблуньки, нападником – Віталія Криворучка – із Мостиськ, воротарем – Назарія Бліхаря – із Прислопа. А серед дівчат найкращим гравцем визнано Роксолану Кудрич – із Прислопа.

Команди, які посіли I – III місця, нагороджені кубками, м'ячами, грамотами та цінними подарунками, а усі гравці команд – грамотами, м'ячами та грошовими преміями від Михайла Дзюдзя.

Примітка. Завтра присліпська доросла команда стартує у кубку області з футболу серед сільських команд. Свій перший матч вона зіграє на турківському стадіоні "Карпати". А сьогодні на вовченському стадіоні

відбудеться фінал Кубка Борині.

На цій сторінці ми розповімо

Вітасмо

Батьки та учні 7 класу Сигловатського НВК вітають класного керівника Юлію Юріївну Лабецьку з днем народження.

Ти наша рідна, люба, мила,

Нам серце й розум віддаєш,

Коли Ти в клас до нас ідеш,

Завжди всміхаєшся привітно

І радість щиру нам несеш.

Від щирого серця зичимо Вам здоров'я міцного, щастя земного, неба голубого, лану золотого. Хай Мати Божа зігриває Вас кожен день своїм теплом, а Господь Бог хай помагає здоров'ям, щастям і добром!

Тато Василь, мама Марія, чоловік Богдан, син Мирон і дочка Ганна сердечно вітають з 45-річчям від дня народження

дорогу, чуйну, турботливу доньку, другину, маму, жительку с. Яблунів – Дарію Василівну Іжик і бажають їй міцного здоров'я – до століття, щастя, радості, Божої опіки у житті.

Хай доля намітить ще років багато,

Відпустить здоров'я міцного й тепла,

Хай повниться ласкою рідна хата

І достатньо в ній буде любові й тепла.

Хай радість наповнює кожну годину,

Від горя боронить молитва свята.

Хай легко буде життєва стежина

На многії-многії і благаї літа!

ЗАВТРА – ФІНАЛ КУБКА БОРИНІ

Минулого неділі на Турківщині започатковано футбольний турнір на кубок Борині. Уже відбулися відбіркові поєдинки. У Верхньому Висоцькому місцеві футbolісти зустрілися з ровесниками із Нижнього Висоцького. Гра закінчилася з рахунком 3:2 на користь верхньовисочан.

Верхньояблунська команда, цьогорічний фіналіст розіграшу кубка району, на полі суперника перемогла нижньотурівських футbolістів. Рахунок матчу – 6:2.

А у зустрічі вовченських і яврських футbolістів основний і додатковий час не виявив переможця. Бо рахунок залишився нічийним – 1:1. Після пробиття пенальті перемогу здобули вовченські спортсмени.

Після зіграних матчів у фінальну частину змагань потрапили: команди сіл: Верхнього Висоцького, Верхньої Яблуньки, Вовчого та смт. Бориня (як господарі фінальної частини змагань).

Фінальні ігри пройдуть на стадіоні смт. Бориня 21 жовтня. Початок – об 11.00 годині.

Нагадаємо, що ініціаторами проведення цього останнього осіннього футбольного турніру виступили: голова та секретар правління футбольного клубу смт. Бориня Михайло Турянський та Сергій Рик.

Володимир БАБІЧ.

ПАМ'ЯТКА

щодо дотримання правил пожежної безпеки в осінньо-зимовий пожежонебезпечний період

Станом на 8 жовтня поточного року на території Турківського району виникло 50 пожеж, на яких загинуло 5 осіб. З настанням осінньо-зимового пожежонебезпечного періоду та початком опалювального сезону кількість пожеж стрімко зростає. Причинами загорань стають порушення правил пожежної безпеки при користуванні обігрівальними пристроями, несправне пічне опалення та електромережа.

У сільській місцевості, а в місті у приватному секторі більшість пожеж в осінньо-зимовий період виникає через несправне пічне опалення. Домінує ж у виникненні пожеж несправна електромережа, яка просто не витримує навантаження обігрівальних електроприладів, що призводить до коротких замикань, які закінчуються погорілім майном, а у гіршому – травмуванням чи навіть загибеллю людей. Найбільший ризик припадає на категорію одиноких, при-

старілих громадян, та мало-забезпечених і неблагонадійних сімей. Незважаючи на постійні застереження з боку органів Держтехноген-безпеки щодо дотримання правил пожежної безпеки в побуті та обережного поводження з вогнем, спостерігається абсолютна відсутність реагування на ці застереження з боку громадян.

ПАМ'ЯТАЙТЕ:

- не допускайте використання для обігріву приміщень несертифікованих та

саморобних нагрівальних пристроях та газових кухонних плит;

- у разі використання серійних нагрівальних пристрій прослідкуйте за тим, аби вони були встановлені таким чином, щоб уникнути перевикидання, обмежте доступ до них дітей;

- відстань від пристрій

електроопалення до горючих матеріалів і конструкцій має становити не менше 0,25 м;

- дотримуйтесь правил по-

жежної безпеки при використанні індивідуальних систем опалення та систем пічного опалення в будинках;

- не залишайте без нагляду, у разі виходу з приміщень, увімкнені в електромережу нагрівальні пристроя, телевізори, праски тощо;

- намагайтесь уникати перевантаження електрических мереж, не вмикайте одночасно побутові електроприлади великої потужності;

- не допускайте застосування саморобних некалібрізованих плавких вставок в запобіжниках електричного струму;

- тримайте запальнички та сірники поза полем зору дітей та у недосяжких для них місцях.

Діти, віком від двох років, здатні самостійно їх запалити. Ніколи не заохочуйте та не дозволяйте дітям бавитися сірниками і запальничками та вважати їх іграшками.

Роман КОВАЛЬ,
*старший інспектор
Turkiv'skogo районного
відділу Головного управ-
лення Держтехногенбез-
пеки у Львівській області.*

Західний кукурудзяний жук

У зв'язку з виявленням нових вогнищ регульованого шкідливого організму західного кукурудзяного жука, на території Львівської області, а також з метою локалізації та ліквідації шкідливого організму, запроваджується карантинний режим по західному кукурудзяному жуку в таких районах Львівської області: Дрогобицький р-н – у 2-х населених пунктах, на площи 20га; Жовківський р-н – у 7-х населених пунктах, на площи 40га; Мостиський р-н – в 10-х населених пунктах, на площи 225га; Пустомитівський р-н – у 4-х населених пунктах, на площи 50га; Самбірський р-н – у 11-х населених пунктах, на площи 95га; Сколівський р-н – у 16-х населених пунктах, на площи 160га; Сокальський р-н – у 2-х населених пунктах, на площи 15га; Старосамбірський р-н – у 15-х населених пунктах, на площи 355га; Стрийський р-н – у 4-х населених пунктах, на площи 20га; Turkiv'skogo району – у 16-х населених пунктах, на площи 110га; Яворівський р-н – у 5-х населених пунктах, на площи 70га.

Західний кукурудзяний жук – завдовжки до 5-6 мм, з переважно блідим жовтувато-чорним забарвленням тіла. На надкрилах є повздовжні смуги з чорних крапок. Стегна смолянисто-чорні або бліді, а по зовнішньому краю облямовані чорним кольором. На надкрилах самок є три симетричні смуги. Черевце у самок більше, а вусики коротші, ніж у самців. Чеврече самця тупе, а у самки більш гостре.

Личинка маленька, зморщена, видовжена, жовтувато-біла, з коричневою хітинізованою головною капсулою, передньогрудним та анальними щітками. Щойно відроджена личинка довжиною 1.2 мм, доростає до – 10-18 мм.

Лялечка – безпокривна, блідо-жовта або біла, довжиною 4.5-5.5 мм.

Зимує шкідник у фазі яйця. Живляться личинки кореневи-

ми волосками та тканинами коренів рослин.

Жуки живляться пилком, пасмами та вершинами качанів. Білувато-повздовжні смуги на листках вказують на їх пошкодженість.

Для визначення особливостей розвитку і виявлення вогнищ поширення цього шкідника проводили обстеження в розвідувальному напрямку на перетині з шосейними дорогами або залізницю, де відбуваються масові перевезення вантажів та пасажирів з небезпечних регіонів, та розвішувалися феромонні пастки по трасі із Закарпатською областю.

Вперше західного кукурудзяного жука у 2005 р, у кількості 2 імаго, було виявлено в 2 феромонних пастках у Турківському та Старосамбірському районах, а саме:

- в 1 пастці з 40, по трасі з Закарпаття- Бориня-Розлуч в Турківському районі -1 імаго;

- в 1 пастці (видано 1 пастку) в 3 км зоні Хирівського ППКР, м. Хирів Старосамбірського району на присадибній ділянці.

Розроблені заходи, які направлені на локалізацію та ліквідацію виявленого вогнища, які спрямовані на створення самцевого вакуума в карантинній зоні, по рекомендаціях Євросоюзу, – в радіусі 1 км, в буферній зоні – в радіусі 5 км.

У карантинній зоні заборонено:

- перевезення свіжої кукурудзи та ґрунту за кордони цієї зони;

- обмеження по термінах збирання врожаю.

У цій зоні необхідно дотримуватися сівозмін (вирошування на тому самому місці не менше ніж через 3 роки):

- проведення відповідних хімічних обробок;

- обов'язкове проведення дезінфекції знарядь праці;

- знищенння самосіву кукурудзи;

- у буферній зоні, в радіусі 5 км, дотримання встановлених сівозмін;

- проведення відповідних хіміобробок;

- дотримання технологій вирощування кукурудзи.

Василь МАРИЧ,
провідний спеціаліст карантину рослин.

ЗАОЩАДЖУЙТЕ НА КРЕДИТАХ

від 5000 грн.
до 500000 грн.

На будь - що.

ДП Фінанс-Інвест

за детальнуо інформацію звертатися:
тел.: (098) 959-44-37,
(093) 548-37-10
адреса: м. Львів, вул. Чернівецька, 9, 2 поверх, оф. 9,
р-н Приміського вокзалу

Сума	Часи відачі	Періодичність
30 000 грн.	196,67 грн.	180 міс.
60 000 грн.	393,33 грн.	180 міс.
90 000 грн.	590,00 грн.	180 міс.

30 жовтня минає рік, як болить наша душа і плаче серце за прекрасною людиною, сином, чоловіком, батьком, братом – Іваном Лимарем.

Вже майже рік Тебе немас,
Синочку милий, дорогий.
Один лиш Бог все добре знає,
Який лишив нам біль тяжкий.
Лишив, синочку, Ти дружину,
Діток маленьких залишив,
Сестер, братів і тата й маму,
Родину її всіх, ким дорожив.
Тебе ми більше не побачим,
Дитино моя дорога.

Чому ж так скоро сівчика згасла?
Відповіді на це нема.

Ти відійшов, синочку, в вічність,
Звідки немає вороття...

Серце не вірить, душа не сприймає,

Що Тебе серед живих нема.
Ти ішов по життю усміхаючись,
Ти пішов із життя не прощаючись.
В той гарний день не могли ми знати,
Що більше, мій синку, не вернешся до хати.
Матінко Божа, Святий Отче,
Допоможи цей хрест нести.
Винним у смерті моого сина,
Великий Боже, заплати.
Той день, коли твій голос згас
Й серденько перестало битись,
Був найстрашнішим днем для нас –
Не можем ми із цим змиритись.

КОМПАНІЯ УКРОФІНАНС

ГРОШІ

від 5.000 до 250.000 грн

- індивідуальний підхід до кожного клієнта
- мінімальний покет документів
- дострокове погашення

м. Львів, вул. Фалькевича, 60 б, 4 поверх, оф. 436
тел.: (0322) 47-27-24, (063) 972-03-46, (097) 300-31-06

METALOЧЕРЕПИЦЯ ПРОФІЛЬ

німецька сталь
від виробника
з етапської лінії

PROFIL FAKRO (067) 672 85 70 м. Турка, вул. І.Франка, 1а Ю.KOM ВСЕ ДЛЯ ДАХУ

Магазин «Автозапчастини» у м. Турка (район залізничного вокзалу, підприємець Маркович В.І.) пропонує жителям та гостям нашого краю:

- усі види кузовщини;
- крила, пороги, скла лобові та інше;
- фарби, колеса зимові і всесезонні;
- нові і уживані;
- запчастини до іномарок;
- беремо на розборку автомобілі.

Тел.: 066-247-74-95 (Володимир).

СПІВЧУВАЄМО

Педколектив Комарницького НВК висловлює щире співчуття колишньому вчителю фізкультури – Ігорю Івановичу **Мисю** з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті дружини – Надії Володимирівні.

Педагогічний колектив Ясеницького НВК висловлює щире співчуття Ярославі Володимирівні **Шоган** з приводу тяжкої втрати – смерті свекрухи.

Президія Всеукраїнського громадського товариства «Бойківщина ХХІ століття», районне об'єднання «Просвіта» висловлюють щире співчуття члену президії – Дарії Львівні **Лесик** з приводу тяжкої втрати – смерті чоловіка – Віктора.

Педагогічний колектив і технічний персонал Сянківської ЗОШ I-II ст. глибоко сумують з приводу передчасної смерті колишньої техпрацівниці Надії Дмитрівни **Копитчак** і висловлюють щире співчуття техпрацівників школи Галині Дмитрівні **Яцолі** з приводу смерті сестри.

Педагогічний колектив та технічний персонал Завадівської ЗОШ I-II ст. висловлюють щире співчуття вчителю Марії Михайлівні **Кузьо** з приводу тяжкої втрати – смерті матері.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.
Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2682 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14

НАШІ ТЕЛЕФОНИ:

редактора – 3-12-45,

бухгалтерії – 3-21-27.

видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).
E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка – **Костянтин Малетич**.

Відповідальний за випуск – **Володимир Бабич**.
R – матеріали рекламного характеру.